

Satversmei atbilst Krimināllikuma 230.1 panta pirmā daļa

Satversmes tiesa ir pieņēmusi spriedumu lietā Nr. 2008-09-0106 „Par Krimināllikuma 230.¹ panta pirmās daļas atbilstību Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 7. panta pirmās daļas pirmajam teikumam un Latvijas Republikas Satversmes 64. un 65. pantam un 92. panta otrajam teikumam”.

Satversmes 92. panta otrais teikums noteic, ka ikviens uzskatāms par nevainīgu, iekams viņa vaina nav atzīta saskaņā ar likumu. Satversmes 64. pants noteic, ka likumdošanas tiesības pieder Saeimai, kā arī tautai šinī Satversmē paredzētā kārtībā un apmēros, bet 65. pants noteic, ka likumprojektus var iesniegt Saeimai Valsts Prezidents, Ministru kabinets, Saeimas komisijas, ne mazāk kā pieci deputāti, kā arī Satversmē paredzētos gadījumos un kārtībā viena desmitā daļa vēlētāju. Savukārt, Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 7. panta pirmās daļas pirmais teikums noteic, ka nevienu nedrīkst apsūdzēt kriminālnoziedzumā tāda nodarījuma vai nolaidības dēļ, kas, saskaņā ar izdarīšanas brīdī spēkā bijušo valsts iekšējo likumdošanu vai starptautiskajām tiesībām, nebija kriminālnoziedzums.

Krimināllikuma 230.¹ panta pirmā daļa (apstrīdētā norma) noteic, ka par dzīvnieku turēšanas noteikumu pārkāpšanu, ja tās rezultātā cietušajam nodarīts viegls vai vidēja smaguma miesas bojājums, soda ar brīvības atņemšanu uz laiku līdz vienam gadam vai ar arestu, vai ar piespiedu darbu, vai ar naudas sodu līdz divdesmit minimālajām mēnešalgām.

Lieta tika ierosināta pēc Boļeslava Murāna konstitucionālās sūdzības, kurā tika norādīts, ka apstrīdētā norma esot pieņemta, neievērojot Saeimas kārtības rullī noteikto tiesību normu pieņemšanas kārtību, proti, norma neesot skatīta nedz pirmajā, nedz otrajā lasījumā, jautājums par apstrīdētās normas iekļaušanu likumā neesot izskatīts atbildīgajā komisijā. Tāpat norma neesot pietiekami skaidra, jo tajā ir noteikta atbildība par dzīvnieku turēšanas noteikumu pārkāpšanu. Taču dienā, kad pieteikuma iesniedzējs izdarīja apstrīdētajā normā paredzēto kriminālpārkāpumu, spēkā neesot bijuši nekādi Ministru kabineta noteikumi, kas reglamentētu dzīvnieku turēšanas kārtību, kā arī dzīvnieku īpašnieku vai turētāju tiesības un pienākumus.

Izskatot apstrīdētās normas pieņemšanas dokumentus, Satversmes tiesa secināja, ka norma ir skatīta vismaz divos lasījumos, kā arī apspriesta atbildīgajā komisijā. Tādējādi normas ir pieņemšanā ir ievērota Satversme un Saeimas kārtības rullis.

Satversmes tiesa norādīja, ka ar jēdzienu „noteikumu pārkāpšana” ir jāsaprot gadījumi, kad persona pārkāpj kādā ārējā normatīvajā aktā ietvertu uzvedības noteikumu (priekšrakstu) vai aizliegumu. Šādi priekšraksti un aizliegumi var būt iekļauti gan likumos, gan Ministru kabineta noteikumos. Pieteikuma iesniedzējam bija jāizpilda Dzīvnieku aizsardzības likumā noteiktais pienākums, proti, jānodrošina, ka viņam piederošie mājdzīvnieki netraucētu un neapdraudētu cilvēkus vai citus dzīvniekus. Tādējādi apstrīdētā norma ir pietiekami skaidra.

Satversmes tiesa atzina apstrīdēto normu par atbilstošu Satversmes 64., 65. pantam un 92. panta otrajam teikumam un Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 7. panta pirmās daļas pirmajam teikumam.

Satversmes tiesas spriedums ir galīgs un nepārsūdzams. Tas stāsies spēkā publicēšanas laikrakstā „Latvijas Vēstnesis” dienā. Sprieduma teksts ir pieejams arī Satversmes tiesas mājas lapā.

Relīze sagatavota ar mērķi veicināt izpratni par Satversmes tiesā izskatāmajām lietām. Tā nav uzskatāma par nolēmuma daļu un nav saistoša Satversmes tiesai. Spriedumi, lēmumi un cita informācija par Satversmes tiesu atrodama tiesas mājas lapā www.satv.tiesa.gov.lv.

Satversmes tiesa
tiesa@satv.tiesa.gov.lv
67210274